

Jakso 6: Uimaranta Olmi: ”Ranta voi menettää maineensa vain kerran”

Olli: Tämä on Vain ulkoiseen käyttöön. Tukesin podcast, jossa esineet ja oliot kertovat, mitä todella tapahtuu kaappien hyllyillä ja varastojen perukoilla. Tässä podcastissa vastataan kysymyksiin, joita et ole koskaan edes ymmärtänyt kysyä näiltä arkisilta asioilta. Minä olen toimittaja Olli Sulopuisto. Tässä jaksossa haastateltavana on uimaranta.

[vauhdikasta tunnusmusiikkia, om-ääniä]

Olli: Moi. Hei, mikäs sun nimi on?

Olmi: Om, ei nimillä ole väliä, nimi on vain määräite, voit sanoa vaikka, om-mom, Olmi.

Olli: Olmi, se on semmoinen, mikä läpikuultava salamanteri -tyyppinen.

Olmi: Mennään nyt vaikka sillä. Kaikki virtaa.

Olli: Just. Heti aika tällein, en mä tiedä, filosofinen meininki. Onko sulla minkälaisia aatoksia tässä sitten tällä hetkellä?

Olmi: Noh, se vähän vaihtelee vuodenajan mukaan. Anna mun ajatusten virrata. Talvisin on tosi pitkissä mietteissä.

Olli: Okei. No, mitä sä vaikka just nyt sitten mietit?

Olmi: No, tuossa aamun ensimmäisinä tunteina mä kelailin, että pain don't hurt, niin kuin Gandhi sanoi.

Olli: Sä olet ihan varma, että se on Gandhin repla?

Olmi: No jos mä olen väärässä, niin sitten sanoi varmaan... Mä olen elänyt nyt aika pitkään.

Olli: Joo. No, jos kun kerta tällöinen filosofinen nyt heti startti tähän otettiin, niin...

Olmi: Om.

Olli: ...mua itse asiassa kiinnostaisi tietää semmoinen, että mikä tekee uimarannan? Että mikä on uimarannan määritelmä?

Olmi: Om, toi on kyllä ikuisuus kysymys, että mistä ranta alkaa, mihin se päättyy.

Olli: Niin, okei. Mä ymmärrän, että-

Olmi: Parempi kysymys mun mielestä on, että mihin päättyy ranta, ja mistä alkaa uimaranta.

Olli: No mistä?

Olmi: Niinpä. Onko rannalla ihmisiä vai onko rannan hiekka ihmisissä? Okei, no tehdään harjoitus.

Olli: Ok.

Olmi: Silmät kiinni. Onko?

Olli: Jees.

Olmi: Nyt laita kädet ilmaan.

Olli: Mm-hm.

Olmi: Päästä tällöinen ääni... [huutoääniä] No niin, nyt sä olet auki.

Olli: Joo, ihan tuntuu joka puolella siltä, että huh huh, on hyvin aukinaista.

Olmi: Olet auki. Pysy auki. Mieti rantaa. Mene kiinni. Avaudu uudestaan. Lepuuta aivojasi rannan ääri viivoilla. Anna sun käden kiittää rantaheinikossa. Älä koske sitä, jos rantaheinikko ei halua. Paitsi jos se oikeasti haluaa. Sun täytyy kysyä lupaa. Ja kas tuossa on timotei, tuossa on suopursu. Rupeeeko näkyyn?

Olli: Mä en ole ihan varma, miltä suopursu näyttää, mutta muuten periaatteessa joo.

Olmi: No voi Saaristomeri. Aina välistä pitää muistaa itselle, että puhun aivan maallikolle.

Olli: Sori.

Olmi: No joo, mutta siis maallikkotermein, okei okei. Siis virallisella uimarannalla pitää olla näitä pelastustarvikkeita: uimarengasta ja näin. Sitten siellä on ilmoitustaulu, jossa pitäisi olla rannan osoite, ja esimerkiksi tietoa syvyydestä. Tämmöisiä määritteitä ja sääntöjä ihmiset on meille uimarannoille tehnyt.

Olli: Niin, että se on ihmisen tekemä tämä ero.

Olmi: Joo. Sitten rannoissa pitää olla myös turvallisuusasiakirja.

Olli: Okei.

Olmi: Siinä kuvataan sen rannan vaarat ja toimenpiteet, joilla vaaroja pyritään hallitsemaan.

Olli: No niin, aivan, että se on tämmöinen virkamiesbyrokraattihomma sitten.

Olmi: Joo. Byrokraateille sanon, että totta kai voi mennä uimaan missä huvittaa, jokamiehen oikeus. Että mikä sitten nyt on uimaranta ja mikä ranta, mistä mä tiedän. Mutta virallinen uimaranta on uimiseen turvallisempi.

Olli: Turvallisempi, niin aivan. No mites sitten turvallisuuteen, siihenhän liittyy vaarat. Ja sitten, kun sulla on selvästi tämmöinen holistinen, pitkäaikainen, että sä olet varmaan ehtinyt nähdä kaikennäköistä tässä, siis ihan jopa hukkumiskuolemisiin asti, niin minkälainen näkemys sulla sitten on tosiaan kuolemasta?

Olmi: No, susta tulee nyt mieleen vajaavaisuus, mikä on mun yksi lempikeloista.

Olli: Sä meinaat sillein jotenkin, että kaikki ihmiset ovat, että heistä puuttuu jotain? Ja joku tämmöinen ihan, lähtökohtaisesti olemme vähän särkityypisiä?

Olmi: Ei. Kun ihmisen vajaavaisuus. Kun on olemassa tuhansia vuosia, niin näkeehän noita hukkumisia. Ja siitä ei pääse mihinkään. Ja moni olisi voitu välttää. Ihmiset menee uimaan kannissa, yöllä. Ja sitten ei tajuta, että tässä on tosi syvää monissa kohdissa. Toisissa kohdissa taas ei ole ollenkaan syvää. Ja sitten hypitään päädellä mistä sattuu.

Olli: Aivan.

Olmi: Ei kannattaisi. [molskahdusääni]

Olli: Niin joo, varmaan tuommoisissa tilanteissa voi onnettomuuksia sitten sattua.

Olmi: Mutta aina kun onnettomuuksia sattuu, niin ranta kyllä kunnioittaa.

Olli: Joo, no niin hyvä. Se oli kyllä itse asiassa ihan tärkeä pointti. Ja nyt mäkin vähän sillein, tässä jotenkin morbidit aatokset pyörii päässä, niin oletko sä kelannut sitten ilmastonmuutosta, että mitä käy, kun merenpinta nousee? Ja siis, no pohjimmiltaanhan maapallo tuhoutuu ihmisen takia.

Olmi: No joo, siis lähinnä kyrpii, kun työajat pitenee ihan huolella. Kesä pitenee kato. Mä olen yrittänyt olla armollinen itselleni, mutta ei tässä aina jaksu yksin jotenkin. Mä olen huomannut sen, että jooga ei onnistu, jos sä olet usean kilometrin pituinen jo. Niin mitäs siitä enää venymään. Kun talvi siirtyy ja lyhenee, niin ei oikein pääse palautumaan. Talvella voi chillaa ja reflektoida. Mutta ennen kaikkea chillaa. Sitten taas toisaalla, jos merenpinta nousee, niin mä vaan kuolen. Tai no, en mä vaan kuole, mä vaan kasaan erilaisia asioita. Sitten mä olen vaan pohjalla. Mä en ole enää ranta, mä olen pohja.

Olli: Joo, no sulla on kyllä tämmöinen jotenkin tosi maailmoja syleilevä, universalistinen olemme kaikki yhtä - tyyppinen näkökulma asiaan.

Olmi: No nyt. Mutta on tässä ilmastonmuutoksessa hyviäkin puolia.

Olli: Ai niin kuin mitä?

Olmi: No sinileväkausi, pääsee ottaan iisisti parhaaseen vuodenaikaan. Kukaan ei ui, kukaan ei huku. Muuten ihmiset sekoilee, mutta rannat ei voi sille mitään. Mutta onneksi tässä ei olla mikään Murhaniemi, niin kuin tämä menisi stab stab.

Olli: Siis toi Bodomjärven...

Olmi: Bodomissa tämä menisi stab stab.

Olli ...murha. Niin tota, en mä tiedä, mä en oikein nyt tajua, että miksi sä rupesit puhumaan siitä, että onko tämä joku arka paikka sulle?

Olmi: No siis, mun mielestä se ei ole mitenkään maailman parasta promoa myöskään. Että rannoista uutisoidaan vaan silloin, kun siellä tapahtuu jotain pahaa.

Olli: Niin.

Olmi: Ja aina nimellä.

Olli: Aa.

Olmi: Ei sanota mitään, että ranta B tai, ihan suoraan Bodom. Siis ikään kuin todistajan yksityissuojalla ei olisi mitään arvoa. Mieti nyt, että sun päällä tapahtuu jotain, ja sitten se on sun syy. Kuinka hirveetä se on?

Olli: On se aika väärin. Jos vähän arkisemmasta aiheesta, niin sitten kun uimarannat on just tällein ihmisen tekemä juttu, niin mitä mieltä sä olet sitten kaiken maailman vesiliukumäistä ja muista tällöisistä rakennelmista?

Olmi: No, ei mulla kyllä ole mitään mielipiteitä. Paitsi, että liukumaisissa mennään ylös ja alas, kuten elämässä. Mutta miksi sulla on vaatteet päällä?

Olli: Ää, mä olen aikuinen ihminen, niin mä yleensä pidän vaatteet päällä.

Olmi: Siis eikö ihmiset riisuudu aina kun ne saapuu jonnekin, niin kuin rannalla tehdään?

Olli: Niin siis, rannalla. Ja kesällä, jos menisi uimaan. Mutta sitten mä olen duunissa tässä.

Olmi: Karpo olisi riisunut. Mä ajattelinkin, että miksi ne tyypit, jotka istuu jäällä talvisin, niin ei ota vaatteitaan pois.

Olli: No kun ne on pilkkimässä.

Olmi: Okei. Entäs ne tyypit, jotka höyryää, huutaa ja juoksee veteen?

Olli: Ne on varmaan avantouimareita.

Olmi: Entäs ne, jotka huutaa kirves kädessä ja jahtaa miestä, jolla on kirkkolakki?

Olli: Se on varmaan piispa ja Lalli.

Olmi: Okei. No, mulla menee nämä ajat, yleensä vähän sekoittuu. Niin vuosituhat voi olla aika lähekkäin.

Olli: Joo. Hirmu kiinnos-, sulla on tosi kiinnostavia perspektiivejä. Mutta nyt jos zoomataan nykyhetkeen, niin mitä mieltä sä olet siitä, että tällä hetkellä uimarantoja jopa poistetaan käytöstä? Siis niiden määrä vähenee.

Olmi: No, olemme kyllästyneet, että ihmiset laskevat ne perspektiivinsä minun rannalle jatkuvasti. Perspot, perspektiivit vaan lasketaan siihen, otetaan vähän hiekkaa mukaan, perspektivakoihin, ja suhtaudutaan sitten minuun negatiivisesti siitä, että silloin kun siellä pers-pektiivien väleissä on sitä minun hiekkaa. Mutta kaikki on väliaikaista. Rannat kanssa. Olemme kaikki vain tähtisumua. Sfufufuufuufuuf.

Olli: Joo sulla on... Vitsi sulla on kyllä todella diippiä kelaa.

Olmi: Suufufufufufuuf.

Olli: Se syvenee vaan. Niin ehkä mä voisin tähän loppuun sitten kysyä, että onko sulla sitten lempiajattelijaa?

Olmi: No kyllä omm...

Olli: Kuka se on?

Olmi: Lempiajattelijani on Dalai Lama. Häneltä mun mielestä on elävästi jäänyt tällöinen hieno sanonta, että jos mä en saa valtiota, niin sitten mä reissaan ja dokaan julkkisten kanssa.

Olli: Vähemmän tunnettuja Dalai Laman viisauksia, mutta varmasti ihan avaa perspektiiviä elämään. Oikein paljon kiitoksia.

Olmi: Kiitos. Tämä oli Olmi.

[vauhdikasta tunnusmusiikkia]

Olli: Kiitos, että kuuntelit Vain ulkoiseen käyttöön -podcastin. Seuraavalla kerralla mikrofoni matkustaa aivan toisenlaiseen maailmaan. Tämän podcastin on Tukesille tuottanut Jaksomedia.

[vauhdikasta tunnusmusiikkia]